

ความสัมพันธ์ระหว่างพยาธิแพทย์และแพทย์ผู้รักษา

พงษ์พีระ สุวรรณกุล*

พยาธิแพทย์เป็นแพทย์เฉพาะทางสาขาหนึ่งที่ขาดแคลน และเป็นที่ยอมรับกันดีในบรรดาแพทย์ทั่วไป โดยเฉพาะแพทย์เฉพาะทางกลุ่มใหญ่ ได้แก่ อายุรแพทย์ ศัลยแพทย์ กุมารแพทย์ และสูตินรีแพทย์ และรวมทั้ง จักษุแพทย์ แพทย์ทาง หู คอ จมูก ประสาทศัลยศาสตร์ ประสาทวิทยาแพทย์และอื่น ๆ

ตลอดมาพยาธิแพทย์ได้ทำงานร่วมกับแพทย์ผู้รักษา เพื่อการดูแลรักษาผู้ป่วยให้ได้ผลดีที่สุด การทำงานร่วมกัน จำเป็นต้องมีสัมพันธภาพที่ดีทั้งในที่ทำงานและนอกที่ทำงาน พยาธิแพทย์และแพทย์ผู้รักษาควรมีการพบปะสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูล ทั้งในและนอกสถานที่ทำงาน เช่น การรับประทานอาหารร่วมกัน การประชุมร่วมทางคลินิก-พยาธิวิทยา หรือ แม้ในบางครั้งการประชุมทางคลินิกของสมาคมวิชาชีพ หรือราชวิทยาลัยต่าง ๆ ซึ่งมักมีอยู่เป็นประจำ และบ่อยครั้งกว่าการประชุมทางพยาธิวิทยาล้วน ๆ

พยาธิแพทย์ยินดีให้คำปรึกษาแก่แพทย์ผู้รักษา เพื่อประโยชน์ของผู้ป่วยทุกราย ซึ่งในหลักการของการประกันคุณภาพของโรงพยาบาลที่มีผู้ป่วยเป็นศูนย์กลาง ก็ได้กระทำกันในรูปแบบของ PCT (Patient Care Team)

อย่างไรก็ตาม ในยุคปัจจุบัน ซึ่งเป็นยุคของข้อมูลข่าวสาร พยาธิแพทย์จำเป็นต้องอาศัยข้อมูลต่าง ๆ ที่สำคัญ เช่น เพศ อายุ ตำแหน่งของชิ้นเนื้อที่ตัดออกมา รวมทั้งผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ และการวินิจฉัยเบื้องต้นจากแพทย์ผู้รักษาด้วย เพื่อเป็นแนวทางในการวินิจฉัยโรคต่าง ๆ

ทั้งจากการตรวจเซลล์ (cytology) ชิ้นเนื้อขนาดเล็ก (biopsy) ชิ้นเนื้อขนาดใหญ่ (Surgical specimen) หรือแม้แต่การตรวจศพ (Autopsy) และยังเป็นข้อปฏิบัติเพื่อลดความเสี่ยงอย่างหนึ่ง ในยุคการประกันคุณภาพโรงพยาบาล เช่นกัน

ความสำคัญของพยาธิแพทย์คงเป็นที่ประจักษ์กันดีอยู่แล้วว่า เป็นผู้ให้การวินิจฉัยชิ้นเนื้อหรือสิ่งคัดหลั่ง เพื่อช่วยให้แพทย์ทางคลินิกวางแผนการรักษาอย่างถูกต้อง พยาธิแพทย์เป็นแพทย์ผู้ชำนาญการและเฉพาะทางสาขาหนึ่ง ในการประกอบวิชาชีพเวชกรรมที่ขาดแคลน ในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม เช่นเดียวกับแพทย์สาขาอื่น ๆ อาจไม่จำเป็นต้องให้รัฐบาลส่งเสริมให้เงินเดือนคนละหนึ่งแสนบาทสำหรับสาขาที่ขาดแคลน ดังที่ท่านผู้หวังดี⁽¹⁾ได้เขียนบทความลงในหนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายสัปดาห์เมื่อต้นปีที่ผ่านมา สิ่งพยาธิแพทย์ต้องการอย่างยิ่งก็คือ การเคารพนับถือในวิชาชีพเช่นเดียวกับแพทย์เฉพาะทางสาขาอื่น ๆ เพราะพยาธิแพทย์ก็เป็นแพทย์เฉพาะทางซึ่งมีวุฒิบัตร และมีความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม มีเกียรติศักดิ์ และสิทธิแห่งวุฒิบัตรภายใต้กฎหมาย และข้อบังคับของแพทยสภาดังที่ปรากฏในหนังสืออนุมัติและวุฒิบัตร

อ้างอิง

1. พินิจ กุลละวณิชย์. พยาธิแพทย์. สำคัญแค่ไหน? มุมมองหมอ. ผู้จัดการรายสัปดาห์ 2545 ก.พ; 14 (794.A): 18 - 24

*หัวหน้าภาควิชาพยาธิวิทยา คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย